

Một Câu Chuyện về Chiến Tranh

Tên: Nguyễn Trần, Toronto
Số: Ba, 04 Tháng 9 Năm 2012 06:39

-Con trai tôi cũng là một quân nhân đang chiến đấu ở Iraq. Nghĩa của ông đang dành cho nó vậy.

Bà xách cái túi 10 phút để ăn trao cho tất cả các người lính trên tàu. Sau đó bà đứng lên chờ tôi hỏi:

-Thưa ông dùng gì? Bò, gà rán hoặc hamburger.

-Xin cho tôi gà.

Tôi trả lời bà ta trong một thoáng ngạc nhiên vì theo tôi biết hàng economy bây giờ chỉ có BOB thôi mà.

Người tiếp viên đi về phía trước của máy bay để một phút sau đó trở lại với nguyên khay thức ăn nóng hỏi dành cho hành khách vé hạng nhất, bà trở nên vui vẻ nói với tôi:

-Đây là tấm lòng tri ân nhỏ của hãng hàng không trên chuyến bay này dành cho ông.

Sau khi ăn xong với tâm trạng sảng khoái như thường, tôi bước tới phòng vệ sinh ở phía sau cùng. Trên đường đi, một người đàn ông thành lĩnh đứng lên chờ tôi hỏi:

-Tôi rất cảm ơn vì ông làm, xin ông cho tôi được chia phần mà vui lòng nhé cho.

Nói xong, ông ta cúi vào tay tôi 25 miếng kim.

Sau đó không lâu, viên phi công trở lại buồng lái và đi về phía nhìn sổ ghi trên hành lý, linh cảm khi tôi thầm mong ông ta đứng kiêu tôi như ông ... ô kìa! Ông ta đứng lên ngay hàng ghế của tôi cúi xuống và chìa tay ra nói:

-Tôi muốn được bắt tay ông.

Cả hai chúng tôi đã, tôi nắm lấy dây an toàn đứng dậy bắt tay viên phi công trở lại.

Với giọng hân hoan, ông ta nói lớn như để mọi người cùng nghe:

-Tôi cũng đã từng là một quân nhân và cũng là phi công chiến đấu. Có một lần có người cũng mua cho tôi thức ăn. Đi đâu đó thức ăn thật ngon của một tấm lòng tốt đẹp mà tôi không bao giờ quên.

Cả một tràng pháo tay tán thưởng vang dội làm tôi đứng bối rối vì cảm xúc.

Chỉ với một hành động nhỏ như tất cả những gì của tôi mà đánh động lòng tâm con người đến thế sao?

Vì chuyến bay quá dài nên có một lúc, tôi phải đi về phía trước để dẫn gần cuối thì bỗng nhiên có một nam hành khách ngồi trên tôi để sáu dây đai tay ra bớt và để lại trong tay tôi cũng 25 miếng kim.

Bầu không khí trên chuyến bay thật như thường và chan hòa tình người cho tôi khi máy bay hạ cánh. Tôi lấy hành lý và bước xuống bậc thang ra khi về phía của máy bay thì một người đàn ông chờ tôi và nhét nhanh vào túi áo tôi một gói đồ xong ông ta với vẻ bối rối đi mà không nói một lời. Lại thêm \$25 nữa.

Nếu tính ra, tôi chỉ có \$50 mà bây giờ thu lại tôi \$75. Kiếm được \$25 đáng để thế nào! À! Quên! Còn bữa ăn thật ngon miệng nữa chứ.

Một Câu Chuyện Cầm Đờng

Tác Giả: Nguyễn Trán, Toronto
Thứ Ba, 04 Tháng 9 Năm 2012 06:39

Đúng là khi ta làm phäi thì không bao giä lä cä.

Tôi vui vä bäc nhanh vào cäa phi träng thì thäy mäy ngäi lính trä kiäm điä m nhân sä đä chuän bä vä căn cä. Tôi tiän täi trao cho hä 75 mä kim và nói:

-Tôi phi träng vä täi träi phäi khá xa. Mà bây giä cũng đã täi giä đä dän bäng mät cái sandwich chä. Träi Phät sä ban än cho các cäu.

Mäi ngäi lính trä trong ngày hôm đó chäc đã räi chuyän bay trong tâm träng yêu thäng và kính män nhäng hành khách đäng hành. Tôi hằng hái bäc täi xe väi läi thì thäm nguyän cäu cho tät cä sä đäc trä vä trong an bình.

Nhäng chàng trai näy đã hy sinh tät cä cho quê häng mà tôi chä biäu hä có mät vài phän ăn. Thät là quá ít äi näu không muän nói là chä trong muôn mät.

Nghĩ xa hän näa, ngäi cäu chiän binh đã täng đánh đäi cä cuäc đäi khi viät lên chi phiäu träng đä tên ngäi nhän là “Hiäp Chäng Quäc” mà sä tiän có thä lên đän chính sinh mäng cäa hä.

Đó là mät vinh đä täi cao lä ra cä đät näc phäi dành cho hä nhäng than ôi! Có nhiäu ngäi đã không cän biät täi và bä quên hä.

Xin các Đäc Hä Quäc Nhân Väng Bä Tát và Kim Cang Đäi Läc Sĩ Bä Tát gia trì säc mänh và lòng can đä m cho bän chuyän tiäp câu chuyän này täi bän bè quen biät. Riêng tôi thì đã làm xong.